

10 Νοεμβρίου 2014

Παρουσίαση Βιβλίου Γιόλας Δαμιανού Παπαδοπούλου «Η ζωή είναι αγάπη»

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Φωτο: mavromatisbookshops.com

Της Ζήνας Λυσάνδρου Παναγίδη Φιλολόγου, MSc

Ομολογώ ότι συγκλονίστηκα με το νέο βιβλίο της αγαπημένης μου φίλης Γιόλας Δαμιανού Παπαδοπούλου. Σοκ και δέος με κυρίευαν, καθώς διάβαζα χωρίς σταματημό, ρουφούσα, άπληστα την κάθε σελίδα του, και ήθελα εναγωνίως να μάθω τι θα γίνει πιο κάτω. Αυτό το συναίσθημα, αλήθεια, έχει αρκετό καιρό να το νιώσω. Τούτο το σασπένς, θα έλεγα ότι είναι η πρώτη αρετή του βιβλίου «Η ζωή

είναι αγάπη».

Το διάβασα, πριν κυκλοφορήσει, στο iPad μου, ταξιδεύοντας για ένα γάμο σε ένα νησί των Δωδεκανήσων, τη Νίσυρο, στις 24 Σεπτεμβρίου. Στα αεροδρόμια, στα αεροπλάνα, στο ξενοδοχείο, σε καφετέρια. Σαν να είχα την αλογόμυγα του Σωκράτη και δεν με άφηνε να ησυχάσω, αν δεν το τελειώσω. Τη δεύτερη μέρα, το είχα τελειώσει!

Η υπόθεση του μυθιστορήματος είναι η αληθινή ιστορία μιας κοπέλας που στα δεκαεννιά της χρόνια έμεινε τετραπληγική, μετά από δυστύχημα, χωρίς να φταίει η ίδια. Έτσι, από τη μια στιγμή στην άλλη ανατράπηκε όλη η ζωή της, χάθηκαν τα όνειρά της, βούλιαξε σε ένα τούνελ.

Η συγγραφέας έσκυψε με αγάπη και σεβασμό πολύ πάνω στο τεράστιο αυτό πρόβλημα, και σαν παντογνώστης αφηγητής αναδύει στα έγκατα της ψυχής της ηρωίδας της και ανασύρει στην επιφάνεια έντονα συναισθήματα, φοβίες, ανασφάλειες, απογοητεύσεις, μακάβριες, πεισιθανάτιες σκέψεις, απελπισία, άφατη οδύνη, άρνηση ζωής!

Δεν μένει, όμως, εδώ. Το μυθιστόρημα «Η ζωή είναι αγάπη» είναι ένας ύμνος στη θέληση του ανθρώπου, την ψυχική δύναμη, την πίστη στον Θεό που είναι η μόνη καταφυγή σε δοκιμασίες μαμούθ, όπως αυτή. Η ζωή της ηρωίδας ακροβατεί πάνω σε ένα τεντωμένο σκοινί. Ανά πάσα στιγμή караδοκεί ο δαίμονας της απαισιοδοξίας και της απελπισίας να τη ρουφήξει και να την κατεβάσει στα τάρταρα. Οι αρνητικές σκέψεις λες και πολεμούν να την εξουδετερώσουν. Ευτυχώς, όμως, καταφέρνει και ξανάρχεται στην επιφάνεια. Αυτή η πάλη είναι διαρκής. Είναι ο αγώνας να κρατηθεί στη ζωή.

Παίρνοντας, λοιπόν, αυτή την ιστορία, η συγγραφέας με μαεστρία αλλά και με ανθρωπιστική διάθεση, υφαίνει στον λογοτεχνικό της αργαλειό ένα κιλίμι μοναδικής τέχνης. Η ηρωίδα, η Ιάνθη, από θύμα μεταμορφώνεται σε πρότυπο μεγαλείου ψυχής, σε έναν άνθρωπο που αγωνίζεται για το δίκαιο και την αρετή, σε έναν άνθρωπο της προσφοράς και της δράσης.

Είναι ο άνθρωπος που πέφτει και ξανασηκώνεται, και δίνει σε όλους μας κουράγιο για τα μικρά και τα ασήμαντα που μας συμβαίνουν στη ζωή και μας συνθλίβουν, γιατί δεν έχουμε πίστη. Η σύγκριση με την αρχοντιά της ψυχής της ηρωίδας, με το θάρρος της, την καρτερικότητα, την υπομονή, την αισιοδοξία της, την αυτοπεποίθηση, φανερώνει τη δική μας αναξιοσύνη, ποταπότητα, μικρότητα.

Αξίζει να αναφερθεί ότι η αφήγηση ακολουθεί ευθύγραμμη, Γραμμική πορεία, τα γεγονότα δίνονται με χρονολογική σειρά. Γύρω από την κεντρική ηρωίδα ζουν, κινούνται και δίνουν δυναμικά το παρών τους ένα πλήθος προσώπων, οι συγγενείς, οι φίλες, οι ομοιοπαθείς, με ποικιλία αντιδράσεων και συμπεριφορών.

Η αφήγηση είναι πρωτοπρόσωπη, όταν μιλά η ίδια η ηρωίδα ή η μητέρα της ή ο άντρας της, και μας εξομολογούνται τη δική τους διαδρομή σε αυτό το ταξίδι με

την τετραπληγία της ηρωίδας.

Αναντίλεκτα, το μυθιστόρημα «Η ζωή είναι αγάπη» είναι και ένας ακόμη ύμνος για την αγάπη η οποία καταργεί τα διαχωριστικά τείχη που υψώνονται ανάμεσα στους αρτιμελείς και τους ανθρώπους με κάποιες αναπηρίες. Μας κάνει ευαίσθητους στον ανθρώπινο πόνο και στον ρατσισμό που υφίστανται οι «διαφορετικοί» άνθρωποι.

Μας μαθαίνει, ταυτόχρονα, ότι πράγματα για μας αυτονόητα και απλά, για κάποιους συνανθρώπους μας είναι Γολγοθάς. Τελικά, η στάση μας απέναντι στα προβλήματα των άλλων μετρά και κρίνει την ανθρωπιά μας.

Θα ήθελα να μου επιτρέψετε να αναφερθώ και στα δικά μας συναισθήματα απέναντι στην ηρωίδα. Από τον οίκτο, τη συμπόνια, την παγωμάρα, μεταφερόμαστε σιγά-σιγά στην αποδοχή, τον θαυμασμό, την αγάπη, τη χαρά για τα ευχάριστα που έστειλε ο Θεός στην ηρωίδα μας: τον έρωτα ενός θαυμάσιου νεαρού, τον γάμο της με αυτόν τον όμορφο, ξεχωριστό νέο, τη συναίνεση των εμπλεκομένων σ' αυτόν τον γάμο, τη γέννηση του παιδιού της, την ανατροφή με τα χίλια δυο προβλήματα, την περηφάνια της για την αριστεία του γιου της.

Μαζί με την ηρωίδα μαθαίνουμε τη μεγάλη αρετή της ευγνωμοσύνης που ξεχειλίζει για τους ανθρώπους που τη βοήθησαν να βρει μέσα της δυνάμεις για να συνεχίσει όχι μόνο να ζει αλλά και να δημιουργεί. Ευγνωμοσύνη για τους ανθρώπους που την ανάστησαν στην Αγγλία, για τις κοπέλες που την υπηρετούν, για τους αγαπημένους της, για τον Θεό!

Ασφαλώς, πέρα από τα πραγματικά γεγονότα υπάρχουν και τα μυθοπλαστικά με τα οποία, όπως αναφέρει και η συγγραφέας στον πρόλογό της, «ζύμωσε» την Ιάνθη της.

Ένα, επιπλέον, πλεονέκτημα του βιβλίου είναι και οι όμορφες περιγραφές, το σκηνικό που στήνει κάθε φορά η συγγραφέας, που, κυρίως, έχει σχέση με αυτά που βλέπει κάθε φορά η Ιάνθη. Η φυσιολατρία είναι έντονη: τα δέντρα, τα λουλούδια, η φύση με τις ευωδιές της.

Είναι πρόδηλο ότι όλα αυτά που καταφέρνει η ηρωίδα για μας είναι ουτοπία, χίμαιρα. Διερωτόμαστε πώς είναι δυνατόν ο άνθρωπος να μπορεί να επιβιώνει υπ' αυτές τις συνθήκες. Σαν να κινείται σε έναν εξωπραγματικό κόσμο!

Επιλογικά, η συγγραφέας, έχοντας ως αφόρμηση μια πραγματική ιστορία, κατάφερε και μας εγκλώβισε, σαν την αράχνη στον ιστό της, με την περιγραφική ικανότητά της, τη δύναμη της φαντασίας, τον αφηγηματικό πλούτο, την έντονη διαγραφή των χαρακτήρων της, και κυρίως της Ιάνθης, με τις ψυχικές μεταπτώσεις και τις ανατάσεις της. Η ανάγνωση αυτού του μυθιστορήματος μας φέρνει πιο κοντά στο ον που λέγεται άνθρωπος! Μας εξανθρωπίζει!

«Η ζωή είναι αγάπη». Με μέθυσε η φίλη Γιόλα Παπαδοπούλου με τις αξίες και τα ιδανικά που μας προβάλλει, κι εγώ με τη σειρά μου την ευχαριστώ για τούτη την

ευλογία και την τιμή να διαβάσω το βιβλίο της και να το παρουσιάσω σε ένα τέτοιο εκλεκτό ακροατήριο. Εύχομαι ο Θεός να της δίνει έμπνευση για να συνεχίσει να γράφει όμορφες ιστορίες με τον δικό της μοναδικό τρόπο, τον τρόπο της ευγένειας και της γλυκύτητας, της ευπρέπειας και της σοβαρότητας!
Σας ευχαριστώ από καρδιάς που είχατε την καλοσύνη να με ακούσατε.

Γιόλας Δαμιανού Παπαδοπούλου «Η ζωή είναι αγάπη»

Εκδόσεις Ψυχογιός
Αθήνα 2014, σελ. 476